

VOSTÉ, Frederic (Brugge 3 mei 1883 – Rome 24 februari 1949).

Werd, na studies te Lier, Leuven en Jeruzalem, in 1911 naar Rome geroepen om er les te geven aan de faculteit theologie van het Collegio Angelico. Twee jaar later werd Vosté er benoemd tot professor in de exegese van het Nieuwe Testament.

Als leerling aan de lagere school in Brugge had Vosté de seminarist **Robrecht de Smet** leren kennen, langs wie hij in contact kwam met **Cyriel Verschaeve** en **Lodewijk Dosfel**. Van groot belang is de briefwisseling die hij met hen voerde. Zij hielden Vosté op de hoogte van de gebeurtenissen in en rond de V.B. In zijn brieven aan Verschaeve en De Smet schreef Vosté over de vooruitgang van de bijbelstudie, stond hij hen bij met zijn bijbelkennis en schreef hij een inleiding voor Verschaeves *Zeesymfonieën*. Op aansporen van Vosté schreef Verschaeve een boek over Jezus. Naar gewoonte tekende Vosté voor de wetenschappelijke zijde van het werk.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog was Vosté een tussenpersoon bij Verschaeves poging om paus Benedictus XV namens de frontsoldaten te vragen te bemiddelen bij vredesonderhandelingen tussen de Centralen en de Ententemogendheden. Vosté zorgde ervoor dat priester-brancardier **Carlos van Sante** in contact kwam met de Nederlandse curiekardinaal **Wilhelm van Rossum**. Deze organiseerde een ontmoeting tussen de paus en Van Sante, waarbij de documenten van Verschaeve overhandigd werden. Vosté was de mening toegedaan dat de frontsoldaten van de oorlogsomstandigheden gebruik moesten maken om hun rechten af te dwingen, desnoods gewapenderhand. Toch wilde Vosté uit angst voor zijn eigen positie niet optreden als hun vertegenwoordiger. Om dezelfde reden staakte hij ook snel zijn eigen poging om als onafhankelijk bemiddelaar tussen te komen. Het Vlaamse volk kon volgens Vosté pas heropleven nadat Vlaanderen en Wallonië op bestuurlijk vlak

van elkaar werden gescheiden en nadat het Vlaamse volk toenadering tot de Nederlanders had gezocht. De vernederlandsing van de Gentse universiteit en de bestuurlijke scheiding juichte hij toe en wilde hij na de oorlog behouden op voorwaarde dat ze van hun Duits etiket ontdaan werden. Na de oorlog bleef Vosté Van Sante en Dosfel steunen en nam hij deel aan Groot-Nederlandse congressen. Naast zijn talrijke theologische commentaren en verhandelingen, publiceerde hij bijdragen in *De Standaard*, in *Dietsche Warande en Belfort* en tot en met 1925 in *Onze Jeugd*.

WERKEN: Artikelen in *De Standaard* (onder het pseudoniem van F. van de Rots); *Onze Jeugd*; *Dietsche Warande en Belfort*.

LITERATUUR: Huldeboek Robrecht H. de Smet, 1968; – R. Vandenlandschoot, ‘Het drama van Cyriel Verschaeve en Robrecht de Smet’, *Verschaeviana*, I (1970), p. 84-86; – P.J.A. Nuyens, ‘Onze Jeugd. Idealistisch tijdschrift der dominikanen (januari 1920-mei 1933)’, in WT, jg. 30, nr. 4 (1971), kol. 193-208; – id., ‘Vosté, Frederik Maria Alphonse’, in NBW, VII, 1977; – C. Verschaeve, *Oorlogsindrukken*, 1996.

FILIP BOUDREZ